

ในพระปรมาภิไธยพระมหากษัตริย์

ศาลแขวงธนบุรี

วันที่ ๑๓ เดือน กันยายน พุทธศักราช ๒๕๕๘

ความแพ่ง

ระหว่าง { บริษัท กรุงเทพประกันภัย จำกัด (มหาชน) โจทก์
นายพรสวัสดิ์ จำเลย

เรื่อง ละเมิด ประกันภัย รับช่วงสิทธิ

โจทก์ฟ้องและแก้ไขฟ้องว่า โจทก์เป็นผู้รับประกันภัยรถยนต์คันหมายเลขทะเบียน
ภูว ๖๐๐ กรุงเทพมหานคร ไว้จากนางรัชณี วันที่ ๑๗ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๘ เวลาประมาณ ๒๓ นาฬิกา
นายนภดล ขับรถยนต์คันดังกล่าวมาตามถนนในซอยวัดยายร่ม แขวงบางมด เขตจอมทอง
กรุงเทพมหานคร ขณะนั้นจำเลยซึ่งเป็นผู้ขับรถยนต์คันหมายเลขทะเบียน บธ ๒๗๕๔ ร้อยเอ็ดจอดรถ
บริเวณริมขอบทางถนนด้วยความประมาทจำเลยเปิดประตुरถโดยไม่ดูให้ดีเสียก่อนว่ามีรถกำลังแล่น
ตามมา ทำให้นายนภดลซึ่งขับรถมาทางด้านหลังเฉี่ยวชนกับประตुरถของจำเลยได้รับความเสียหาย โจทก์ใน

- ๒ -

ฐานะผู้รับประกันภัยได้ชำระค่าซ่อมแซมรถยนต์ที่เอาประกันภัยไว้ จึงเข้ารับช่วงสิทธิตามกฎหมายจากผู้เอาประกันภัย ขอให้จำเลยชำระเงินแก่โจทก์จำนวน ๑๖๐,๑๔๐.๒๒ บาท พร้อมดอกเบี้ยในอัตราร้อยละ ๗.๕ ต่อปี ของต้นเงินจำนวน ๑๕๑,๑๐๔.๘๗ บาท นับถัดจากวันฟ้องเป็นต้นไปจนกว่าจะชำระเสร็จแก่โจทก์

จำเลยให้การและฟ้องแย้งว่า จำเลยจอตระยนต์กระบะ ค้นหมายเลขทะเบียน บธ ๒๗๕๔ ร้อยเอ็ด ไว้ที่หน้าบ้านพี่ชายของจำเลยบริเวณทางเท้า ต่อมาเมื่อรถยนต์คันหมายเลขทะเบียน ฎว ๖๐๐ กรุงเทพมหานคร ที่โจทก์รับประกันภัยไว้แล่นมาทางด้านหลังโดยประมาทด้วยความเร็วได้วิ่งขึ้นขอบทางเท้ามาที่รถของจำเลย กระงกมองข้างของรถคันดังกล่าวเกี่ยวข้างประตูรถของจำเลยเปิดออกไปตามแรงดึงดูดของลมที่เกิดจากความเร็วของรถคันดังกล่าวจนทำให้ประตูรถจำเลยด้านคนขับเปิดพับออกไป เหตุละเมิดจึงเกิดจากรถยนต์คันที่โจทก์รับประกันภัย จำเลยจึงไม่ต้องรับผิดชอบต่อโจทก์ คนขับรถคันหมายเลขทะเบียน ฎว ๖๐๐ กรุงเทพมหานคร ไม่ใช่นายณัฐพล จำเลยลงชื่อในบันทึกยอมรับผิดเพราะพนักงานของโจทก์หลอกลวงจำเลย ค่าเสียหายที่โจทก์เรียกมาสูงเกินกว่าความเป็นจริง การกระทำของผู้ขับขี่รถยนต์คันหมายเลขทะเบียน ฎว ๖๐๐ กรุงเทพมหานคร เป็นการกระทำละเมิดต่อจำเลยทำให้ได้รับความเสียหายทั้งสิ้น ๔๑,๖๐๐ บาท ขอให้ยกฟ้องโจทก์และให้โจทก์ชำระเงินค่าเสียหายเป็นเงิน ๔๑,๖๐๐ บาท พร้อมดอกเบี้ยในอัตราร้อยละ ๗.๕ ต่อปี นับแต่วันฟ้องแย้งเป็นต้นไปจนกว่าจะชำระเสร็จแก่จำเลย

โจทก์ให้การแก้ฟ้องแย้งว่า ฟ้องแย้งเคลือบคลุม นายนพดล ไม่ได้ขับรถด้วยความเร็วเกินกว่าอัตราที่กฎหมายกำหนดและไม่ได้ขับรถแล่นขึ้นขอบทางเท้าจนถึงที่จอดรถของจำเลยจนทำให้

- ๓ -

กระจกมองข้างเกี่ยวข้องข้างประตุรถของจำเลย เหตุละเมิดเกิดจากความประมาทของจำเลย ค่าเสียหายตามฟ้องแย้งสูงกว่าความจริง จำเลยกล่าวอ้างลอยๆ โดยไม่มีหลักฐานมาแสดง ขอให้ยกฟ้องแย้ง

พิเคราะห์พยานหลักฐานโจทก์และจำเลยแล้ว ข้อเท็จจริงที่คู่ความทั้งสองฝ่ายไม่ได้แย้งกันรับฟังเป็นยุติในเบื้องต้นว่า โจทก์เป็นบริษัทมหาชนจำกัด ประกอบธุรกิจรับประกันวินาศภัย โจทก์รับประกันภัยรถยนต์คันหมายเลขทะเบียน ฎว ๖๐๐ กรุงเทพมหานคร ไว้จากนางรัชณี ผู้เอาประกันภัยตั้งแต่วันที่ ๙ ธันวาคม ๒๕๕๗ ถึงวันที่ ๙ ธันวาคม ๒๕๕๘ ตามคู่ฉบับกรมธรรม์ประกันภัยเอกสารหมายเลข ๔ เมื่อวันที่ ๑๗ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๘ เวลาประมาณ ๒๓ นาฬิกา จำเลยได้จอดรถยนต์กระบะ ยี่ห้อ มิตรชูบิชิ คันหมายเลขทะเบียน บธ ๒๗๕๔ ร้อยเอ็ดไว้ริมถนนบริเวณซอยวัดยายร่ม แขวงบางมด เขตจอมทอง กรุงเทพมหานคร นายนพดล ขับรถยนต์คันที่โจทก์รับประกันภัยมาตามถนนแล้วเกิดเหตุเฉี่ยวชนกับประตุรถของจำเลยทำให้รถยนต์คันที่โจทก์รับประกันภัยไว้ได้รับความเสียหายด้านซ้ายของตัวรถ ส่วนรถของจำเลยได้รับความเสียหายด้านประตูคนขับ คดีมีปัญหาต้องวินิจฉัยตามฟ้องและฟ้องแย้งว่า นายนพดล หรือจำเลยเป็นฝ่ายประมาท โจทก์มีนายราเชนทร์ ลูกจ้างโจทก์เป็นพยานเบิกความว่า วันเกิดเหตุ เวลา ๒๓ นาฬิกา พยานไปที่เกิดเหตุพบรถที่เอาประกันภัยไว้กับโจทก์และรถยนต์บรรทุกส่วนบุคคล คันหมายเลขทะเบียน บธ ๒๗๕๔ ร้อยเอ็ด พยานสอบถามเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นจากนายณัฐพล ซึ่งเป็นบุตรของนายนพดล ทราบว่านายนพดลขับรถที่โจทก์เอาประกันภัยมาตามถนนในซอยวัดยายร่ม จำเลยจอดรถริมขอบทางถนนในซอยดังกล่าว แต่จำเลยเปิดประตุรถโดยประมาทไม่

- ๔ -

ดูให้ดีก่อนว่ามีรถแล่นมาทางด้านหลัง ทำให้นายนพดลซึ่งขับมาทางด้านหลังไม่ทันเห็นประตुरถที่จำเลยกำลังเปิดจึงเฉี่ยวชนกับประตुरถของจำเลย พยานเห็นว่ารถที่โจทก์รับประกันภัยไว้ไม่ได้แล่นเลยขึ้นไปบนขอบทางเท้า จึงแจ้งให้จำเลยทราบว่าจะไม่ยอมความให้ไปที่สถานีตำรวจเพื่อให้พนักงานสอบสวนให้ความเห็นว่าฝ่ายใดประมาท ต่อมาจำเลยยอมรับว่าเหตุเกิดจากความประมาทของตนและจำเลยลงลายมือชื่อในบันทึกยอมรับผิด พยานเรียกร้องค่าเสียหายเบื้องต้น จำเลยตกลงชดใช้ค่าเสียหายเป็นเงิน ๕๐๐ บาท ตามใบรายงานผลการเรียกร้องประกอบบันทึกยอมรับผิดและสำเนาบันทึกการรับเงินค่าเสียหายจากคู่กรณี เอกสารหมาย จ.๘ และ จ.๙ ส่วนจำเลยมีตัวจำเลยเบิกความเป็นพยานว่า พยานขับรถยนต์กระบะคันหมายเลขทะเบียน บธ ๒๗๕๔ ร้อยเอ็ด มาจอดที่บริเวณหน้าบ้านของพี่ชายตั้งแต่วันที่ประมาณ ๑๘ นาฬิกา โดยมีรถแล่นผ่านไปมาหลายคัน จนกระทั่งเวลาประมาณ ๒๓ นาฬิกา มีรถยนต์คันหมายเลขทะเบียน กว ๖๐๐ กรุงเทพมหานคร แล่นมาด้วยความเร็วสูง พยานได้ยินเสียงล้อของรถยนต์ดังดังกล่าวเหยียบฝาท่อร่องระบายน้ำริมฟุตบาท เมื่อมาถึงที่พยานจอดรถ รถยนต์ดังกล่าวแล่นขึ้นมาบนทางเท้าเฉี่ยวชนประตुरถยนต์กระบะของพยานซึ่งแง้มไว้เล็กน้อย ทำให้เกิดแรงดูดของลมดึงเอาประตुरถของพยานเปิดออกตามแรงเกี่ยวของกระจกมองข้างด้านซ้ายของรถดังกล่าว เป็นเหตุให้รถของพยานได้รับความเสียหาย นายนพดล คนขับรถยนต์ดังกล่าวมีท่าทางเมาสุราได้กล่าวขอโทษและแจ้งว่ารถยนต์ของตนมีประกันภัยชั้นที่ ๑ จะรับผิดชอบค่าเสียหายให้ นายนพดลโทรศัพท์เรียกญาติมาที่เกิดเหตุแล้วนายนพดลก็ขึ้นรถยนต์อีกคันหนึ่งออกไป เมื่อนายราเชนทร์ พนักงานตรวจสถานที่ของโจทก์มายังที่

- ๕ -

เกิดเหตุบอกพยานว่าสามารถช่วยดำเนินการทางเอกสารทางคดีให้รวดเร็วได้ ไม่ต้องเสียเวลาไปที่โรงพัก พยานจึงหลงเชื่อลงชื่อในเอกสารที่ยังไม่ได้กรอกข้อความและมอบเงินจำนวน ๕๐๐ บาท ให้นาย ราเชนทร์ไป เห็นว่า เมื่อพิจารณาภาพถ่ายหมายเลข จ. ๕ ซึ่งจำเลยยอมรับว่าถ่ายจากที่เกิดเหตุ และหมายเลข ล. ๗ แล้ว เห็นได้ว่ารถคันที่โจทก์เอาประกันอยู่ในช่องทางเดินรถในแนวตรง หากรถยนต์คันที่โจทก์เอา ประกันแล่นขึ้นมาบนทางเท้าดังที่จำเลยอ้างก็ไม่น่าจะอยู่ในช่องเดินรถตามที่ปรากฏในภาพได้ ประกอบกับ ข้อเท็จจริงได้ความจากคำเบิกความของจำเลยเองว่า จำเลยเปิดประตูรถด้านคนขับไว้ในลักษณะแถมไว้ เล็กน้อยบนถนนซึ่งมีลักษณะลาดเอียงสำหรับรถยนต์ขึ้นลงระหว่างถนนกับหน้าบ้าน สภาพของประตูรถ ที่เปิดแถมดังกล่าวย่อมมีโอกาสที่จะเปิดกว้างจนเลยเข้าไปในเส้นขาวที่บจนชนรถยนต์ที่แล่นผ่านมาใน เส้นทางเดินรถได้ หากจำเลยมิได้เปิดประตูรถแถมไว้ เหตุละเมิดย่อมไม่อาจเกิดขึ้นได้ เหตุเดียวชนจึงเป็น ผลโดยตรงมาจากการที่จำเลยเปิดประตูรถแถมทิ้งในลักษณะที่จะลวงล้ำเข้าไปในช่องเดินรถได้ การที่ประตุ รรถมิได้เปิดกว้างออกในทันทีจึงไม่กระทบกับรถยนต์ที่แล่นผ่านก่อนหน้านั้น หากใช้เหตุผลที่จะทำให้การ กระทบโดยประมาทของจำเลยกลับกลายเป็นไม่ประมาทไปได้นอกจากนี้โจทก์ยังมีนายราเชนทร์เป็น พยานเบิกความว่า คืบเกิดเหตุจำเลยยอมรับว่าเหตุเกิดจากความประมาทของจำเลย พยานโจทก์เป็น เพียงลูกจ้างโจทก์ ไม่มีเหตุที่จะกล้าปิ่นแต่งเรื่องเป็นเท็จหรือหลอกลวงโจทก์ คำเบิกความของจำเลยจึง เจือสมกับทางนำสืบของโจทก์ ที่จำเลยนำสืบว่า เหตุที่จ่ายเงินจำนวน ๕๐๐ บาทให้กับนายราเชนทร์ไป เพราะนายราเชนทร์อ้างว่าจะนำเงินดังกล่าวไปวิ่งเต้นเรื่องเอกสารให้กับหัวหน้านั้น จำเลยเบิกความตอบ

- ๖ -

ทนายจำเลยถามติงว่า พนักงานสำรวจอุบัติเหตุบอกจำเลยว่า ถ้าลงชื่อในเอกสารหมาย จ. ๘ และ จ. ๙ โทษหนักจะเป็นเบา จำเลยจึงลงลายมือชื่อในเอกสารดังกล่าว ซึ่งหากจำเลยมิได้เป็นฝ่ายผิดก็ไม่น่าจะต้องลงชื่อในเอกสารและขอใช้เงิน แม้จะเป็นเพียงเอกสารเปล่าหรือเงินจำนวนเล็กน้อยก็ตาม แต่น่าจะเป็นฝ่ายเรียกค่าเสียหายจากคนขับรถที่โจทก์เอาประกันแทน ซึ่งจำเลยก็หาได้ทำเช่นนั้นไม่ พฤติการณ์ของจำเลยจึงยังเป็นข้อสนับสนุนให้พยานหลักฐานโจทก์มีน้ำหนักน่าเชื่อถือ การกระทำของจำเลยจึงเป็นการกระทำที่ประมาทเลินเล่อแต่เพียงฝ่ายเดียว พยานหลักฐานโจทก์มีน้ำหนักมากกว่า คดีฟังได้ว่า จำเลยกระทำละเมิดต่อโจทก์ตามฟ้อง นายนพดลมิได้กระทำละเมิดต่อจำเลยตามฟ้องแย้ง ปัญหาวินิจฉัยต่อไปมีว่า จำเลยจะต้องชดใช้ค่าเสียหายแก่โจทก์เพียงใด ได้รับความจากนายณัฐศักดิ์ เจ้าหน้าที่ประเมินราคาของโจทก์เบิกความประกอบใบเสนอราคา เอกสารหมาย จ.๗ ปรากฏว่ารถยนต์ได้รับความเสียหายบริเวณกันชนหน้า กันชนหลัง บังโคลนหน้าซ้าย บังโคลนหลังซ้าย กระจกมองข้างซ้าย ประตูหน้าและหลัง ต้องเปลี่ยนประตูรถทั้งบานเนื่องจากใช้ระบบอิเล็กทรอนิกส์ ซึ่งเมื่อนำรายการความเสียหายมาดูเปรียบเทียบกับภาพถ่ายหมาย จ. ๕ แล้ว ก็สอดคล้องกับความเสียหายที่เกิดขึ้น จึงกำหนดค่าสินไหมทดแทนตามที่โจทก์ชำระค่าซ่อมจำนวน ๑๕๑,๑๐๔.๘๗ บาท ตามใบเสร็จรับเงินเอกสารหมาย จ. ๑๒ และโจทก์ชอบที่จะเรียกดอกเบี้ยได้ในอัตราร้อยละ ๗.๕ ต่อปี นับแต่วันที่โจทก์ชำระเงินค่าซ่อมแซมรถยนต์ คือวันที่ ๒๔ เมษายน ๒๕๕๘

พิพากษาให้จำเลยชำระเงินแก่โจทก์จำนวน ๑๕๑,๑๐๔.๘๗ บาท พร้อมดอกเบี้ยใน

- ๓ -

อัตราร้อยละ ๗.๕ ต่อปี นับแต่วันที่ ๒๔ เมษายน ๒๕๕๙ เป็นต้นไปจนกว่าจะชำระหนี้โจทก์ครบถ้วน
กับให้จำเลยใช้ค่าฤชาธรรมเนียมแทนโจทก์ โดยกำหนดค่าทนายความ ๓,๐๐๐ บาท ให้ยกฟ้องแย้ง
ค่าฤชาธรรมเนียมในส่วนฟ้องแย้งให้เป็นพับ./

นางสุชา ลัทธวิงศกร คงชาติ